

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб Колас

Сонца		
	Усход	Заход
Віцебск	5.47	20.11
Менск	5.50	20.07
Гомель	5.50	20.00
Мінск	6.00	20.17
Гродна	6.16	20.30
Брэст	6.21	20.29

БЕКО
БУМАГА ПИСЧАЯ
А4, 60-70 г/м, 500л
45.000-50.000 руб.
Дзействуе сістэма скідок.
Тел./факс (017) 230-78-15.

Пейдзінгавую сувязь
рэдакцыі забяспечыўае
компанія
БЕЛКОМ
пейдзінг-сістэма
(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

И в Сеуле оконфузились

Ах, сколько было умильной радости на лицах руководителей Национального собрания Беларуси, когда они, торжествуя и блаженствуя, изрекали перед камерами и микрофонами родного радио и телевидения: глядите, нас же признает мировое сообщество. А чтобы ни у кого не закрались сомнения и для лучшей важности, показывали приглашение на участие в 97-й конференции Межпарламентской ассамблеи, которая проводится в середине апреля в Сеуле.

Приказали Министерству финансов, и то послушно выделило немалую сумму долларов на командировочные расходы. Да и как же иначе — на экскурсию летят, а не заседание авторитетнейшей международной организации.

Тамару Дудко — заместителя председателя верхней палаты Национального собрания, она же глава делегации,

напутствовали: смотри, Тамара, не подкачай. Если будут очень докучать с вопросами, помни, у нас демократия и вообще полный порядок...

Провожавшие как в воду глядели. Участники форума (конечно же, по наущению врагов белорусского президента) вдруг почему-то захотели разбираться — кого же представляет в Сеуле белорусская делегация. А разобравшись, приняли решение — приостановить членство Беларуси в Межпарламентской ассамблеи, поскольку "формирование Национального собрания Республики Беларусь не соответствует демократическим принципам".

Обиженная госпожа Дудко бросилась искать защиты. У кого? Что за странный вопрос. Конечно же, у российских товарищей. И Александр Даскохов, в прошлом известный коммунистический

деятель, а ныне заместитель Егора Строева по Федеральному собранию Российской Федерации и глава российской делегации, настоял, чтобы "белорусский вопрос" был рассмотрен вторично. Совет Межпарламентской ассамблеи прислушался к желанию и на своем заседании еще раз вернулся к белорусской теме. Но, к глубокому огорчению Тамары Дудко и ее московских покровителей, члены совета оставили решение ассамблеи в силе.

Это уже второй очень неприятный шлепок по самолюбию белорусских официальных властей. Первый раз, напомним, они оскандалились в Вене, где законным представителем Беларуси в ОБСЕ признали не Национальное собрание, а Верховный Совет 13-го созыва. И вот новый конфуз — на этот раз в далеком Сеуле.

Владимир ГЛОД.

Демократия по-белорусски

Судья Нелли Ройник без церемоний выставила за дверь представителя миссии ОБСЕ Бьерна Крога Андерсена

Людмила МАСЛЮКОВА,
политический обозреватель
"Народной воли"

В Партизанском суде города Минска 17 апреля продолжился процесс над первым заместителем председателя Верховного Совета 13-го созыва Василием Новиковым. Обвинение все то же — вопреки перспективе Скорняк вместе с тысячами других демонстрантов в День Конституции 15 марта 1997 года. 27 марта судья Нелли Ройник вернула дело об административном нарушении в Партизанский РОВД, так как неграмотно и небрежно был составлен милицкий протокол, učinивший депутата. На основе документа, переписанного набело и как должно, развивался процесс далее, стремительно приближаясь к логическому завершению.

В эти дни в столице Беларуси работала группа представителей ОБСЕ. Один из ее членов, Бьерн Круг Андерсен, выразил желание попросить в суд на первом вице-спикера. Прежде он, сотрудник Королевского Посольства Дании в Москве, слышал завершение министра иностранных дел республики Ивана Актонювича в том, что правосудие по гражданским процессам в Беларуси осуществляется гласно и открыто. Однако в реальности личинки столкнулись как раз с противоположным.

Господин Андерсен толпился вместе с остальной публикой перед дискрью кабинета судьи

Нелли Ройник, где шло заседание в присутствии двух допущенных на процесс журналистов. Она сразу же отклонила ходатайство Василия Новикова о допуске в кабинет представителя миссии ОБСЕ. Однако последний не поверил, что ему не удастся наблюдать событие, и предпринял попытку проникнуть в святая святых.

Перед непреклонным рядовым белорусским судьей уполномоченный авторитетнейшей в мире международной организации, пришедший в волнение от необычной для него ситуации, смог произнести лишь две фразы на русском языке: "Мне нельзя? Мне идти?". И он, без церемоний выставленный за дверь, вышел к другим гражданам Беларуси, не допущенным на "открытый" и "гласный" процесс. С глубоким изумлением недоумением последние проследившей Европы удалились из здания суда Партизанского района. На собственном опыте он убедился в том, о чем неоднократно слышал от представителей оппозиции: власти Беларуси лишь говорят о демократии, но на каждом шагу практически пренебрегают ею.

Эксперт ОБСЕ так и не увидел демократию по-белорусски в действии. Напрасно заявлял ходатайства суду адвокат Василия Новикова. Все, что ни предлагал вниманию судьи Гарри Погоняло, она отменяла, мотивируя тем, что все это не имеет отношения к рассматриваемому делу. Она лишь досадовала на изрядный

шум за закрытой дверью и дважды посылала секретаря суда на ликвидацию помех в коридоре. "Там достаточно работников милиции, чтобы успокоить граждан", — напутствовала судья подчиненную.

Нелли Ройник вынесла постановление, которое объявляет не признающим свою вину Василия Новикова выплатить штраф в доход державы в размере 5-ти миллионов рублей. Вот в такую копеечку алетел первому вице-спикеру государственный праздник — День Конституции. Такое решение суда держится на трех "кишках". Первый их них — подневольные милицмейские протоколы и свидетельства. Второй — антидемократический указ президента N 5 об ограничении прав граждан на свободу собраний, демонстраций, шествий. Третий — противозаконная санкция Генерального прокурора на привлечение к административной ответственности депутата Василия Новикова.

Жаль, в самом деле, что всю экзотику белорусского правосудия не смог воочию и по достоинству оценить Бьерн Круг Андерсен. Впрочем, у него и у других членов миссии ОБСЕ еще оставался шанс удовлетворить любопытство. На следующий день, 18 апреля, в Центральном суде Минска начинался аналогичный процесс над председателем Верховного Совета 13-го созыва Семеновым Шарешкиным...

Еще пропанаова!

Ушануем памяць Льва Сапегі

Дарэка рэдакцыя газеты "Народная воля!"

Надаўна нашанянальна свядомая грамадскасць рэспублікі адзначала 440-гаддзе з дня нараджэння выдатнага беларускага дзеяча Льва Сапегі.

Канцлер Вялікага Княства Літоўскага Леў Сапега — аўтар Статута Княства 1588 года, па сутнасці — першай Беларускай Канстытуцыі, якая выдала далёка за межамі нашай краіны.

Што і казаць, нашай Айчыне можна толькі ганарыцца такім слаўным сынам. І святы абавязак суайчыннікаў — ушановаць яго памяць. Але чамусьці ў сталіцы Беларусі няма нават вуліцы Льва Сапегі. Прапануем назваць імя гэтай выдатнай дзеяча вуліцу, якая носіць імя Ландару. Трэба як мага хутчэй пазбавіцца ад імені, звязанага з талітарнымі мінулымі.

І ажно шэраг прапанов. Прапануем таксама перайменаваць вуліцу Розы Люксембург у вуліцу Прадслава, вуліцу Карла Лібіхнехта — у вуліцу Усевалада Чаралася, вуліцу Клары Цэткін — у вуліцу Едзірыніні Палацкай, вуліцу Будзёнага — у вуліцу Давіда Гарызенскага, вуліцу Цімашэвіч — у вуліцу Канстанціна Астрожскага, вуліцу Бэрута — у вуліцу Алеся Гаруна, плошчу Парыжскай Камуны — у Траецкую плошчу.

Сяргей ГЕРАСІМЧЫК.

Мінск.

Абмяркоўваем праект Статуту Саюза Беларусі і Расіі

Дубінкай па спіне таму, хто не згодзен. Хіба можна чакаць добра ад такой "інтэграцыі"?

Я нікога не маю супраць эканамічнай інтэграцыі з любой дзяржавай, у тым ліку і з Расіяй, але ніяк не магу зразумець, навошта размова аб ёй падняць палітычны аб'яднанне. Навошта Беларусь аддаваць права распарадкавання сваім бюджэтам Маскве? Навошта дзеці ў капкан пад назвай "Расійская Федэрацыя", з якой нашым дзеціма прыйдзецца вырывацца як чэчэнкам? Паглядзіце, што сталі з Грозным. Вы хочаце, каб так было і з Мінскам?

У апошні час Лукашэнка сцвярджае, што ён захаве суверэнітэт Беларусі. Але яно ж памкненні да адзінай валюты, агульнага грамадзянскага ідэала, якое яго з паволью. Якая ж гэта дзяржава, калі не мае ўласных грошай?

Мінскі раён.

Глядзіце, абдураць беларусаў...

Што ж гэта за інтэграцыя, ды яшчэ дабравольная, калі ўсё, хто хоча выказаць сваю нягэду, збіваюць дубінкамі? Браткі-беларусы, апамятайцеся, паглядзіце, куды нас пікаюць, успомніце пра сваю чалавечую годнасць і свядомасць. Нават расійскія вярэйбы, якія гарыць за далучэнне Беларусі, і тыя пераконваюць, што нельга так рабіць, як прапановуе Лукашэнка, што ўваходжанне Беларусі ў саюз Расіі, гэта "уніжэнне, якое не выдэрыць любой народ", а таму, маўляў, трэба гэты акт некай прыгажэй аформіць. Словам, каб прыгажэй абдураць беларусаў.

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

Днямі слухаў разважанні па расійскаму тэлебачанню маскоўскіх прыхільнікаў аб'яднання Беларусі з Расіяй. Гэта наш аказ НАТО, дазваляў азілі палітык, яны пашыраюцца, і мы пашыраемся. Яны змогуць бліжэй паставіць ракету да Масквы, і мы да іх.

Вось яно што! Беларусь збіраюцца ператварыць

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Мінскі раён.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не загнанялі дубінкамі. І ў НАТО — таксама. Туды чарга. Каліжы, Еўропа аб'ядноўваецца. Дык давайце і мы будзем аб'ядноўвацца з багатай Еўропай, а не з гэтай усходняй галышай!

Іван ХАЦКЕВІЧ.

Палацк.

Нам што, Чарнобыля мала?

у ласкавы грошай? Нам усе гавораць аб тым, што вунь Заходняя ж Еўропа аб'ядноўваецца. Але ж наша "саюзная інтэграцыя" так адрозніваецца ад еўрапейскай, як магілёўскі калгас ад іхніх фермерскіх гаспадарак. Да таго ж у Еўрапейскую супольнасць нікога не

Известие о гибели Джахара Дудаева пришлось скрывать и от своих

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Солнце клонилось к закату. Было около семи вечера по московскому времени. Где-то высоко в горах громко пели птицы. Мне вдруг почудилось, что какая-то из них надрыно рыдала.

Это было словно предзнаменование! Птицы уже дважды спали Джахара. Первый раз в Шатре. Две птицы разлетались прямо на пороге дома. Потом, поглядывая на Джахара, стали удаляться. Очарованный их игрой, он прошел за ними метров 50, как вдруг за спиной раздался мощный взрыв: в дом угодил ракета.

В другой раз Джахар и его охрана были в какой-то деревне. В комнату залетели джасты и принялись описывать круги под потолком. Они то летали, то вновь возвращались. Джахар сказал: "Наверное, кто-нибудь разорил их гнездо, пойдем посмотрим", — и все направилась за джастами к гаражам. В это время прогремел взрыв. От дома ничего не осталось.

Вот и тот раз меня поразили рыдания птицы на фоне всеобщего шеста остальным. Вахо отошел в сторону, и минуты через две-три у меня за спиной раздался взрыв. Это явно разорвался ракет, потому что от бомбы языки пламени бьются мошнее.

Меня отшвырнуло взрывной волной, но я ухватилась за какой-то ветку. Подняв голову, увидела: вокруг — никого. Там, где только что стояла "Нива" и весело беседовал с друзьями Духи, не было ни его, ни машины, ни Вахо. Подумалось было: вот молодцы, успели укрыться. Но тут снова раздался взрыв.

Меня сбил с ног телохранитель и велел не поднимать голову. Потом он куда-то рванул, а минут через пять я услышала плач. Я поднялась и увидела, как телохранитель тащит раненого Вахо Ибрагимова.

До меня еще не доходило, отчего крутом так пусто, почему все куда-то исчезло. Варуг увидела Муус: он держал на колени голову Джахара. По лицу я поняла, что муж умирает. Я ошупала его с ног до головы: тело было в целостности. И только в голове, на затылке, зияла рана.

Робота действовали очень быстро. Сначала они вынесли Духи. Вахо пострадал меньше, поэтому его пока оставили. Мы спустились в деревню, к дому, где остановились. Положили Джахара на диван. В комнату никого не впускали из опасения, что печальное известие окажется чересчур болезненным. Парни молодые, горячие, они могли слепо броситься мстить, и это бы их погубило.

Правда, как только мы ушли с места происшествия, началась ужасная атака бомбардировщиков. Они лютвали часа два.

Ночью мы перелетали в другое место. Там был только один старик, его звали Амхат. Он сразу предупредил, чтобы я никому не проговорила о случившемся, что Духи мертвы, чтобы ни одной слезинки не проронили. Жена у Амхата была очень слаба, не выдержала бы сердце.

Мне тогда вспомнились все старушки, сидевшие на митингах прямо на снегу с портретами Дудаева в руках, и все те, кто любит его, кому он дорог. Я поняла, что это известие было для них очень опасным. Они были не так сильны, как молодые.

Я просидела возле него два дня. Люди звали меня попить чаю, поесть. Рассказывали, что погибли другие, а Дудаев жив, только ранен. Я отвечала: "Да, да, конечно", — и старалась сдерживать слезы, не в силах сказать им страшную правду. На

Один из последних снимков Д. Дудаева.

третий день проститься с ним пришли военные командиры. И они... Я находилась в соседней комнате и все слышала.

Потом мне пришлось участвовать в трех пресс-конференциях, надо было засвидетельствовать смерть нашего президента. Я уже научилась держать себя в руках. Поняла, что тем самым я оставляю людям надежду, они не поддадутся чувству мести и не погибнут понапрасну.

— Вы человек православный. Как вы относитесь к немцам?

— Я долго была атеисткой, так меня воспитывали. Долгие годы жила без веры, хотя в глубине души какая-то вера все же была. Мне всегда было страшно от одной только мысли, что со смертью все кончается. Со временем мой личный опыт все более обогащался такими фактами, которые житейской логикой никак не объяснить. Постепенно я стала понимать, что существует некая Высшая сила, управляющая нашими судьбами.

Мою веру укрепила война. Она укрепила в вере всю нашу молодежь. Даже те мальчишки, которые раньше легкомыслили относились к религии, на войне стали молиться, совершенно бросили пить. Война очистила их души, они победили, потому что были едины.

— Вы рассказали о чеченцах. А что могли бы сказать о русских солдатах?

— Думаю, что эта война повергла их в еще большее отчаяние, ибо их отравила на несправедное дело. Конечно, в тех, кто отказался стрелять, проснулось совести. Они и в бой шли, опустив автоматы и головы, но ведь за их спинами шли вооруженные офицеры. Этим-то не суждено услышать голос совести.

Я вспоминаю кадры, показанные по Российскому телевидению, когда один православный священник, выехавший с российскими солдатами в Грозный и увидевший тысячи убитых, напутствовал солдат так: "Российская армия, бей отступников!"

В душе российского солдата все перепуталось, ему трудно сочетать религию с законами своего государства.

Даже здесь, в Вильнюсе, проходила однажды мимо церкви, я услышала, как какой-то пьяница жаловался, что одного брата потерял в Афганистане, а другой воюет в Чечне. Зачем же нужен христианский Бог, вопрошал он.

Вот так в России губят человеческие души, высокую духовность. Русским людям просто не во что верить, поэтому они горько несчастны.

— Джахар Дудаев молился? — Он молился так, как того требуют мусульманские обычаи. Делал это ежедневно. Утром, вечером, после обеда, по мере возможности.

Раньше, когда он был генералом советской армии, он не молился, его вера не была сильна. Став президентом, он стал видеть знамения и помощь свыше. Каждый раз он принимал все это с вниманием и благодарностью.

— Что вы думаете о признании независимости Чечни в международном масштабе?

— Уже пять лет мы считаем себя свободными. Чеченцы по природе своей очень гордый народ, не склонный ни у кого ничего просить. Думаю, что мы так же будем чувствовать себя свободным народом до конца света, даже если нас никто не признает. Хотя, конечно, нам очень хотелось бы, чтобы мир нас признал.

При передаче З.Гамсахурдия к нам особенно благоволит Грузия, за что мы очень благодарны грузинскому народу. С приходом В.Ландсбергиса к власти тоже связываем большие надежды. Я помню, как он зчитывал в Сейме заявление протеста против войны в Чечне, как он вышел из зала со всеми своими единомышленниками.

Мы всегда ошушали поддержку литовского народа, знали, что большинство литовцев — за независимостью Чечни. И, конечно, надемся, что Литва признает нас первой.

— Как вы живете сейчас, чем занимаетесь?

— В декабре я в качестве почетного гостя была приглашена в Польшу, где прошел "крутой стол", посвященный проблемам кавказского региона, части и нашей Ичкерии. Дома пишу картины, часто даю интервью.

— А где теперь ваш дом? Можете ли вы сказать об этом слух?

— У меня есть несколько таких мест, но конкретно сказать не могу. Я живу и в Польше, и в Турции, и на Украине, и в странах Балтии.

Повсюду у меня есть друзья, повсюду я чувствую себя как дома.

Алду Дудаеву расспрашивал Вайдотас ЖУКАС.

Цукрам і ўгнаеннямі зоймецца камісія

Шляхі вырашэння праблем, што накіпілі ў двухбаковых адносінках паміж Беларуссю і Кубай, прадугледжана абмеркаваць у час пасяджэння сумеснай камісіі па гандлёва-эканамічным супрацоўніцтву. Яна стала вядома карэспандэнту БелТА, яно абдуцэна ў Мінску 22—23 красавіка.

Члены камісіі прааналізуюць развіццё дагаворна-прававой базы, стан і перспектывы экспартна-імпартных аперацый, магчымасці чарго-

вай пастаўкі ў рэспубліку цукру-сырцу, а на Кубу — калійных ўгнаенняў. У парадок даны ўключаны і пытанні па рэгістрацыі ў нашай дзяржаве прадукцыі фармацэўтычнай прамысловасці Кубы, а таксама аб наладжванні больш цесных кантактаў паміж свабоднымі эканамічнымі зонамі абедзвюх краін.

Міхаіл ЖУРАВОВІЧ, БелТА.

Дзякуй!

Пакуль у Слуцку жыве Аляксандр Катляроў — там заўсёды будзе "Народная воля"

З ім мы часцяком сустракаемся ў горадзе, і кожны раз я прыгадваю халадную, снежную зіму 1996 года, калі Аляксандр Катляроў амаль штодня ранаію прыходзіў да Дому кнігі ў самым цэнтры Слуцка з кіпай свежых экзэмпляраў "Народной волі". Прыходзіў у дваццацірадушныя маршэ, завіс і дажджлівае надвор'е, выслушваў зневажальныя кіпны зачумленых на "саўковых" талмудых ляснянства. Але часцей ён чуў словы ўдзячнасці за смеласць, бескарніскасць, бо на сваім "бізнэсе" заробак меў невялікі.

Як вядома, у лістападзе 1995 года дастаўку газеты на пошце замяталі забараніць, і сотням гарадскіх паціпачкаў папашталёвых разнесці кніжкі на грашовую кампанію, у тым ліку і аўтару гэтай радкоў. Аляксандру Катляроў — таксама. Ён стаў

дастаўляць з Мінска па 250—300 экзэмпляраў газеты. Калі замяраў — падмяняла жонка Валіянецкая. Неўзабам амаль усе паціпачкі змелі рэгулярна, за разкімі перапынкамі, купіць любімую газету. А Аляксандр Катляроў з новай кіпай у надзею спяшаўся на дызель-поезд і ехаў у Салігорск. Частку тыражу прадаваў у вагонах, рэшту — на прыватных машынах, пакуль пад націскам грамадскасці Мінска ўлады, нарэшце, не адмянілі драконаўскай забароны на распаўсюджванне газеты.

Тыя вулічныя "уроки" Аляксандра Катляроў да пэўнай групы слухачэй пайшлі на карысць — яны сталі падпісчыкамі на "Народную волю". Хто ж ён, гэты чыцкі сабра? Былы афіцэр Савецкай Арміі. Беларус, родам з Гомельшчыны, з селянскай сям'і. Адукацыя 27 гадоў, выйшаў у адстаўку. У 11-м

вайсковым парадку Слуцка атрымаў кватэру, жонка ўладкавалася метадыстам-вышывальшай у дзіцячым садку. Адзіная іх дачка ўжо замужам.

У тым гарадку за пасляваенных гады вырас вялікі жылы мікрарайон. Не меней як на тры чвэрці яго засялілі былыя вайсковыя, нямаюць сярод іх выхадцаў з Расіі, каго "вялікая і нелегія" пасля заканчэння службы не пацягнула на сталасе жыхарства. Ад іх, ад манкуртаў з ліку беларусаў, Аляксандр Катляроў, калі прадаваў на вуліцы "Народную волю", не раз чуў словы: "Вон пошл бэззабавіц!" Даводзілася выслушваць знявагі і пагрозы па тэлефону. Але ён не з бакавалых дзеяцтва. Аб "ліцый" загартуе большасць жыхароў гарада, у якім пражывае аднаццаць тысяч чалавек, свядчыць хоць бы такі факт: толькі чатыры экзэмпляры "Народнай волі"

Хто і як яго выкарыстоўвае

Чацвёртага снежня 1996 года некаторыя мінскія газеты апублікавалі выказванні старшыні праўлення Нацыянальнага банка Беларусі Тамара Вінікаявай. Каментаваўшы перамовы з мсіяй Міжнароднага валютнага фонду (МВФ), яна сказала журналістам: "Пора перастаць расстрайваць МВФ как идеологически чуждого нам оппонента, проводника западных экономических моделей". І далей: "...Во время кампании по проведению референдума было проведено чрезвычайное заседание с участием премьер-министра, руководителей Администрации президента, министров финансов и экономики, где Национальный банк в ультимативной форме отказался осуществлять денежную эмиссию". (Чітаць, напэўна, памятае, як Аляксандр Лукашэнка і імкнуўся любой цаной выграць референдум, павышаў заробную плату некаторым сацыяльным праслоякам, раздаваў ільготы, на што патрэбны былі вялікія грошы.)

Прачытаўшы гэтыя выказванні Вінікаявай, адзін мой знаёмы, які актыўны і аналітычны сочыць за пультам палітычнага арганізма Беларусі і беспамылкова на некалькі хвілін наперад вызначыў, як сыгрэ ў кожнай партыі Лукашэнка, сказаў мне: "Памятай, песенка Вінікаявай спеці! Я з трэскам убірару, бо яна парухнула гадоўна запавет граі: не падпарадкавацца яе вожакі, ды яшчэ "ва ультыма-тыўнай форме", гэта значыць не прызнала яго аўтарытэт".

Ройна прасорак дзеі гримнуў пром, адсяткаваўшы Новаго года і Каляды, вытрымаўшы паўзу, 14 студзеня Лукашэнка сваім указам вызваў Вінікаяву з пасады старшыні Нацыянальнага банка, і яе бяруць пад стражу.

Напэўна, нейкая грахі ў Вінікаявай ёсць, і пра гэтыя грахі, вядома ж, ведаў Лукашэнка. Ведаў, яе нестойлівая, на-суперак волі многіх дэпутатаў Вярхоўнага Савета, прызначыў яе, маладую і яшчэ малавпытную, гадоўным банкірам. Усё было ў ажур, усё было шыта-крыта да таго часу, пакуль Вінікаява па-жаноцы паслухна-на і безадкорна выконвала волю свайго выкапастаўленага пат-

рона. Але як толькі яна заняла прыныштовую дзяржаўную пазіцыю, аб'ектыўна ацаніла дзейнасць Міжнароднага валютнага фонду, з якім у Лукашэнка нязгода, не падпарадкавалася выка-наць загад пусціць у абарачэнне пустыя грошы, з жалезных шафаў быў выняты пакрыты пылам кампрамат на яе.

А памятаеце скандал з вызва-леннем ад пасады старшыні На-цыянальнага банка Станіслава Багданкевіча — прафесійнага высокай пробы. Памятаеце, як прэзідэнт трэс стосам папер на трыбуне перад парламентары-ямі, гразіў пасады Багдан-кевіча ў турму, але як ні стараўся, нічога не атрымаўся. Атрымаўся пых, як і з той ан-тэкурпійнай камісіяй. Пра-фесар Багданкевіч аргументава-на, лагічна, паслядоўна паказаў і даказаў, што Аляксандр Рыго-равіч мала што кумекае ў бан-каўскай справе і прадаваў, што такая некомпетентнасць прэзідэнта можа дорага кашта-ваць Беларусі і яе народу. Скан-дал з Багданкевічам не атрыма-ўся. Наадварот, аўтарытэт яго як прафесіянала і сумленнага ча-лавека намога вырас.

Кампрамат, тайнае дасье на людзей, промкія скандалы — вы-прабаваная зброя многіх палі-тычных правальнікаў. Перад тым як развязаць другую сутэстную вайну, Аляксандр Гітлер змесьціў са сваіх пастоў гадоўнікаману-чага сухапутнымі войскамі фельдмаршала Бломберга і на-чальніка штаба генерала Фрыз-ля, якія не ў поўнай меры падзялілі атрэсуюныя погляды фюрэра.

У 1938 годзе Бломберг ажаніўся з нейкай Эрне Грун. Яе выслілі прысутнічалі Гітлер, Ге-рынг і другія фашысцкія за-правы. Хутка пасля вяселля Ге-рынг "дакументальна паказаў", што Эрне Грун была прастыту-ткай. Гітлер ведаў аб гэтым яшчэ да вяселля, але пацешыўся Бломберга да жанітбы, каб потым расправіцца з неаляль-ным фельдмаршалам. А каб скампраметаваць і звыольні-ць Фрызля, гестапа, па заданню Ге-рынга, дамажыла фюрэру, што толькі гомасексуаліст, што было няпраўдай.

Спрактыкаваным інтры-ганам з сусімі прыёмамі быў гарача любімы правальнік са-

вешчх людзей Іосіф Сталін, за якога ў час выбараў галасавалі пагалоўна ўсе выбаршчыкі. Усё сваё жыццё на пасту генсека ЦК ВКП (б) ён правакаваў судовыя працэсы над сваімі палітычнымі праціўнікамі, папелічнікамі і простымі сумленнымі людзьмі.

Кампрамат — выпрабаваная зброя для працы ва ўмовах рынку, але яны не прайшлі партыйнай загроўкі і неада-знейны. У знак нязгоды з палі-тычным курсам Лукашэнкаі стук-нуў дзвярмі прэм'ер Міхаіл Чыгір, не стаў на шлях парушэн-ня закона Генеральны пракурор Васіль Капітан і таксама добраа-хотна напісаў заяву аб ухадзе са свайей пасады. Пры нявысветле-ных да канца абставінах страцілі свае пасады міністр абароны Малецкі і іншыя высокапаста-ўленыя асобы.

На другі дзень пасля адстаўкі Чыгіра некаторыя газеты паве-дамілі, што ў трох яго наменікаў быў таксама намер саіпарыза-вацца з прэм'ерам і пайсці ў адстаўку, але іх уламілі засташа, бо без іх усё рухнуло б. А тут яшчэ і фаварытка Тамара Вінікаява жорстка не падпара-кавалася! Такую здраду Аляк-сандра Лукашэнка не мог ёй да-раваць, і яна апынулася ў ізлят-цы КДБ. Яна прыкладзе ён хоць правучыць другіх, тых, хто застаўся ў яго камандзе і хто па-тэнцыйна можа ў крытычную хвіліну таксама здрадзіць свайму босу.

Улічваючы буйны нораў Аляксандра Рыгоравіча, з вялі-кай доляй верагоднасці можна дапусціць, што і другіх неслухаў не пакінуў у пакоі і будучы збіраў кампрамат. Ну, напры-клад, чаму не ўзкісць Міхаіла Чыгіра за тое, што ў яго, адзеі-ца ў Капітальскім раёне 30 ці 50 вулараў? На што яго сталкі? Каб спекуляваць мёдам, грэбці дэр-мавыя грошы, узабачацца? Ды і краўніком Аграбнік быў Чыг-ру ў Мінску, напэўна, крадзты вы-даў другім і сам браў?

Васіля Капітана ўжо куса-юць, дробніска, "мелкотравча-то", неслідна. Памятаеце той дзень, калі Дзяржсакратар Сав-эта бясекі Віктар Шэйман, гэты шэры кардынал, які трыме ў сваім кулаку ўсе славян і хар-ныя органы краіны і сканцэнт-равань сваіх руках большую

тэзаву — Малецкаму, Лінту, Ан-тановічу і другім, хто ўжо раней выпрацоўваў і пракладаў "гене-ральную лінію" і веў нас "выпра-баванай і вернай ланіскай даро-гай да ззячых ажырыш каму-нізму".

Есць у акружэнні прэзідэнта і людзі маладзейшыя, больш здольныя для працы ва ўмовах рынку, але яны не прайшлі партыйнай загроўкі і неада-знейны. У знак нязгоды з палі-тычным курсам Лукашэнкаі стук-нуў дзвярмі прэм'ер Міхаіл Чыгір, не стаў на шлях парушэн-ня закона Генеральны пракурор Васіль Капітан і таксама добраа-хотна напісаў заяву аб ухадзе са свайей пасады. Пры нявысветле-ных да канца абставінах страцілі свае пасады міністр абароны Малецкі і іншыя высокапаста-ўленыя асобы.

На другі дзень пасля адстаўкі Чыгіра некаторыя газеты паве-дамілі, што ў трох яго наменікаў быў таксама намер саіпарыза-вацца з прэм'ерам і пайсці ў адстаўку, але іх уламілі засташа, бо без іх усё рухнуло б. А тут яшчэ і фаварытка Тамара Вінікаява жорстка не падпара-кавалася! Такую здраду Аляк-сандра Лукашэнка не мог ёй да-раваць, і яна апынулася ў ізлят-цы КДБ. Яна прыкладзе ён хоць правучыць другіх, тых, хто застаўся ў яго камандзе і хто па-тэнцыйна можа ў крытычную хвіліну таксама здрадзіць свайму босу.

Улічваючы буйны нораў Аляксандра Рыгоравіча, з вялі-кай доляй верагоднасці можна дапусціць, што і другіх неслухаў не пакінуў у пакоі і будучы збіраў кампрамат. Ну, напры-клад, чаму не ўзкісць Міхаіла Чыгіра за тое, што ў яго, адзеі-ца ў Капітальскім раёне 30 ці 50 вулараў? На што яго сталкі? Каб спекуляваць мёдам, грэбці дэр-мавыя грошы, узабачацца? Ды і краўніком Аграбнік быў Чыг-ру ў Мінску, напэўна, крадзты вы-даў другім і сам браў?

Васіля Капітана ўжо куса-юць, дробніска, "мелкотравча-то", неслідна. Памятаеце той дзень, калі Дзяржсакратар Сав-эта бясекі Віктар Шэйман, гэты шэры кардынал, які трыме ў сваім кулаку ўсе славян і хар-ныя органы краіны і сканцэнт-равань сваіх руках большую

уладу, чым колішні другі сакра-тар ЦК КПБ, абвінавачваў былога Генпракурора, які зараз працуе адвакатам, у тым, што Капітан стаў на абарону грамадзяніна Ізраіля, бізнесмена Ф., які вы-рабляў і прадаваў спірт у Бело-русі. Не ведаю, чым незадаволе-ны таварыш Шэйман? Васіль Капітан зараз не пракурор, а ад-вакат, і абавязак адваката абара-няць у межах закону людзей, нават самых закаранелых зла-чынцаў. Дзя гэтага і створана ад-вакатура.

У адным інтэр'ю на пасадзе генпракурора Васіль Капітан га-варыў, што летам у час водпуску паздзе ў вёску ў Драгічынскі раён і дапаможа маці нахрыта-ваць сена для каровы. Някай Шэйман правяршыць, можа, Капітан выкасіў большую дзял-ку, чым яму адвадзі, можа, у ка-лесне залез і разбазарыў сацы-ялістычную маёмасць?

Тым часам следчыя выдуць допыткі Тамары Вінікаявай, яе справа трымаецца ў глыбокай тайне, і грамадскасць можа што ведае, як ідзе следства. У такіх умовах у ход ідзе фальклор.

Знаёмыя матывы, прывоч-ныя словы: напэўна публіцы тэ-туману, няякавучы, зрабіць та-лічкіна-глыбокадумны жэст! "Вялікі-вялікі лонцуоку велімі высокіх службовых асоб" ужо выкасіў Аляксандр Рыгоравіч са свайей слаўтай антыкурпій-сай камісіяй. Студыі прэзі-дэнтан, пагражу карай Кёбну за неіскія махінацыі ў "дасліва бунных памерах" і Шушкевічу за "фабуры і ціўкі" для свайей дачы, і балоу міністрам Захаранку за тое, што нешта не тое будавалі і куляў для міліцыі. Турмы нашы перапоўненыя дробнай сошкай (тут Беларусь першая ў Еўропе), а з высокіх, не "от мира сего", прэзідэнт нікога не пасадзіў — не пасадзіць. Скандалы і "вы-крыванні" патрэбныя Лукашэ-нкі для падтрымання ідапаведнага пісхоу ў грамадстве і свайго іміджу "бескармаміснага ба-рацьбыца за ішчасце народнае". Без пастаяннай "подліткі" гэты імідж хутка блякне, аяне і сохне. Я ўсё больш умоваваюся ме-навіта ў такой душы.

Мікола ЯРМАШЭВІЧ.

Брэст.

Месца сустрэчы — Мінск

Беларуска-германскія кан-такты будуюцца на аснове ўзаем-нага інтэрасу. Гэта з новай сілай заклікае прапагандаваць тра-дыцыйная сустрэча прад-стаўнікоў дзельных колаў нашай рэспублікі і нямецкіх зямель Паўночны Райн-Вестфалія і Брандэнбург, якая намечана на 21 — 23 красавіка ў Мінску. Яе

мэта — садзейнічаць пашырэнню і палітычным эканамічнага і гандлёвага супрацоўніцтва паміж дзяіюма краінамі, падтрымаць дзейнасць сярэдняга і малаго бізнэсу.

Узалежнікі сустрэчы папра-бана даведваюцца аб мытных правілах у Беларусі, абмяркуюць праблемы, звязаныя з пастаўкамі

тавару і ўкладаннем інвести-цый. Акрамя таго, у рамках ме-рапрыемства абдуцэна кан-такта-каперашыяна біржа беларускіх і германскіх прадпры-емстваў, а таксама пройдзе прэ-зентацыя кнігі "Галіновы партрэт Рэспублікі Беларусь", выдана-най на нямецкай і рускай мовах.

Валіянецка МЕНШЫКАВА.

Крымінал

Давалі свінні да... турмы

Шырокі рэзананс атрымаў у Наваградскім раёне прагвор мясцовага суда па справе аб гру-павым крадзяжы жывёлы ў калгасе імя Леніна. Выкарыстаўшы тое, што ферма ў вёсцы Лозкі не ахоўвалася, злачынцы менш чым за год выкрадзілі 13 свіней. Нанесе-ны гаспадарам урон склаў звыш 25 мільёнаў рублёў.

Пабрабівалі злазеі на ферму праз акно і, як правіла, ноччу. Мяся ж яны прадавалі на рынках суседняга Ліскага раёна і

3 валютчыкамі ў Лідзе не жартуюць

За незаконнае валютна-аб-менныя аперацыі прынятыя да крымінальнай адказнасці Ана-толь Аляксеевіч і Ліды. Рашэн-нем месцовага суда ён прыгва-раны да двух гадоў абавязковага прыцягнення да працы на аб'ек-тах нацаронага гаспадарства. Такая мера пакарання была вызначана пасля таго, як валютчык, за-плаціўшы некалькі штрафва, усё ж праявіў сваю "фінасанву" дзейнасць.

Міхаіл ЖУРАВОВІЧ, БелТА.

Мытнікам прыйшлося прымяніць зброю

Супрацоўнікам мытні "За-ходні Буг" упершыню ў практы-цы свайей работы прыйшлося прымяніць табельную зброю: вы-сталілі па колах аўтобуса, вадзі-цель якога спрабаваў ухіліцца ад кантрольнай праверкі. Як затым выслетлася, у аўтобусе зна-ходзілася паўтона бязкажнага спірту, які кантрабандзіст з Брэ-ста хацеў незаконна ўвезці на тэ-рыторыю вобласці.

Дарэчы, такая "уловы" ў су-працоўніцкай мытні сталі апошнім часам даволі частымі. Штодзённа на беларуска-ўкраінскай участку граніцы яны затрымліваюць кантрабанднае бензін, спіртное, цукар. Напрыклад, наядуна на аб'ёзны дарогу ў Маладзяміск раёне быў спынены грузавік, у якім знаходзілася адрозу 20 тон цукру.

Іван КУКА, БелТА.

Навіны з Лівы

Даўжнікі будуць працаваць пры свечках

Каля 16 тысяч спажывоў электраэнергіі ў Лівце безнадзейна завіна-валілі энергеты

